

beles meget, og i intet Tilfælde troer jeg, at Bestemmelsen derom kunde komme til at danne et Tillæg til § 8, hvis Udtryk som sagt ere saa omfattende, at det aldeles ikke gaaer an at lade Kommunalbestyrelsen have med de deri omhandlede Forhold at gjøre. Men det maa ikke oversees, at der allerede eksisterer en Lov, der anviser en Vej, ad hvilken man langt lettere kan bringe ind under Kommunalbestyrelsens Omraade endeel af det, som vedkommer Politiet; Loven af 4de Marts 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender indeholder nemlig strax i sin Begyndelse en Forskrift om at, hvad der vedkommer ikke blot Bygnings- og Brandpolitiet, men ogsaa Reenligheds- og Sundhedspolitiet, kan henlægges under Kjøbenhavns samlede Magistrat, og denne Lov har saaledes paapeget den Vej, man i den Henseende kan betrede. Der er en anden Omstændighed, som vil vise, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) har været lidt for varm, lidt for levende i Skildringen af de Ulemper, som udvikle sig af de bestaaende Forhold. Man maa nemlig ikke glemme, at Kjøbenhavn har sine stadfæstede Sundhedsvedtægter, der langtfra ere indskrænkende med Hensyn til den Raadighed, som tilkommer Kommunalbestyrelsen, og ifølge hvilke denne i mange Henseender kan tage Bestemmelse om de Forhold, som den ærede Rigsdagsmand berørte. Man behøver blot at tage Hensyn til de Hovedpunkter, som disse Vedtægter berøre, for at see, at det staaer i Sundhedskommissionens — altsaa i Kommunens — Magt at iværksætte en stor Deel af de Foranstaltninger, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, og at Kommunen i den Henseende har stærke Midler i sin Haand, idet Vedtægterne bestemme, at den udøvende Myndighed er hos Politidirektøren, der skal føre Tilsyn med, at hvad der staaer i Forbindelse med Sundhedspolitiet, bliver iagttaget; han fremtræder saaledes her som et Organ, gennem hvilket Kjøbenhavns Kommune ved sin Sundhedskommission udøver en særdeles stor Indflydelse.

Hvad angaaer det mere Specielle ved de fremkomne Bemærkninger, vil man finde det i sin Orden, at jeg ikke kommer ind paa mange af dem. Lovudkastet er iøvrigt — og det be-

tragter jeg som et stort Held for det — blevet behandlet saaledes her idag, at jeg efter først at have hørt Anterne mod abskillige af dets Paragrafer, senere med stor Tilfredsstillelse har hørt dem blive gjendrevne, og navnlig gjælder det om et enkelt Punkt, der tillige har en meget almindelig Betydning, nemlig Vægterkorpset, med Hensyn til hvilket jeg ganske kan henholde mig til de ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 5te og 8de Valgkreds (Wille og C. W. Rimestad). — Man har ved at omtale det territoriale Omraade for dette Lovudkast bemærket, at det var i høi Grad uheldigt, at Loven indskrænkedes til kun at gjælde for Kjøbenhavn og det Distrikt, der hidtil har været underlagt Kjøbenhavn. Jeg erkjender saa godt som Noget, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, om man kunde faae et langt større Gebeet for Politiets Virksomhed; det er Noget, som det ligger nær at betragte som et Gode; men ligesaa nær ligger det ogsaa at indsee, at det ikke lader sig gjøre nu. Men selv om man erkjender, at det kunde være ønskeligt snart at faae dette Gebeet rykket Noget ud, saa maatte der dog altid sættes en Grænse, og jeg troer, at de Forhold, som man derved vilde undgaae, dog ikke ophæves; thi de Individier, som det interesserer at ligge udenfor det Kjøbenhavnste Polities Virksomhed, ville nok finde paa at rykke ud med Grænsen; i alt Fald maa der tages Hensyn til de Pengekræfter, hvorover man gennem denne Lov vil komme til at raade, og som ville lægge uovervindelige Hindringer i veien for en saadan Plans Udførelse for Dieblirket. Dog skal jeg udtale, at en Omordning af Jurisdiktionen maa betragtes som temmelig nær forestaaende; thi ligesom det Udkaft til en Nævningelov, der er forelagt den høie Rigsdag, gaaer ud paa at udvide Jurisdiktionens Omfang for Kjøbenhavn langt ud over det hidtil Bestaaende, saaledes vil ogsaa Ordningen af de dertil knyttede Forhold naturligt medføre, at man kommer til at gaae videre, hvad Politiforholdene angaaer. Det Punkt, der med Hensyn til selve Organisation af Politiet har været Gjenstand for endeel Omtale, er de tre Inspektører eller maaskee nærmest den Maade, hvorpaa deres Forretninger ere fordeelte. Der var en æret Rigsdags-